

ter; naar flere i samme Aldersklasse have gjort lige mange Togter, gjør Lodtrækning Udslaget.

§ 3.

Placaten af 17de Januar 1849 ophæves.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast.

Til § 1.

Marineministeriet har oplyst, at der af søværnepligtigt Mandskab fra Kongeriget for tiden høves til Tjeneste paa Krigsskibene og under Hvervingen:

730 Usovante,

620 Sovante,

290 Halvbefarne,

250 Heelbefarne,

3 Styrmand,

som Tid efter anden, saasnart Omstændighederne tillade det, ville blive forløvede.

For Udskrivningsaaaret 1851, hvilket regnes fra den Tid, den forestaaende Sessesion er endt, indtil Slutningen af Sessesion i næste Aar, har Marineministeriet begjært udskrivet af Kongeriget:

93 Usovante,

158 Sovante,

265 Halvbefarne,

266 Heelbefarne,

17 Styrmand,

tilsammen 799 Mand.

Til § 2.

Med Hensyn til den Orden, hvorefter det er foreslaaet, at det i Udskafets § 1 opgivne Antal Søværnepligtige skal udskrives, bemærkes, at Forlodsudskrivning for dem, som uden lovligt Forsald ere udeblevne fra Sessesionen, allerede har Hjemmel i Forordningen af 8de Januar 1802 § 32; men Justitsministeriet har dog anseet det nødvendigt, at en Bestemmelse herom optages i nærværende Lov, dels for at forebygge Tvivl om at Forlodsudskrivning ogsaa kan anvendes paa dem, der ere over den Alder, som ifølge Bestemmelserne i Paragraphen skulle komme i Betragtning ved Udskrivningen, dels fordi Forlods-Udskrivning hidtil sjelden er bleven anvendt, da Forordningen ei i dette Tilfælde saaledes som i § 33 indeholder Hjemmel til, at der tillige udskrives

en Anden som Reserve, hvortil kommer, at det Antal, der i Fredstid er forlangt udskrivet, undertiden har været saa ubetydeligt, at der, naar det fordeeltes paa de enkelte Sessesionssteder, paa sine Steder enten slet Ingen kunde udskrives eller i alt Fald kun ganske faa, medens Antallet af de ulovlig Udeblevne kunde være betydeligt, og man derhos savnede en Regel, hvorefter Udskrivningen kunde ophæves for det overskydende Antal, naar der var blevet udskrivet formange. Det har derfor i Almindelighed været Brug hellere at anvende Mulkt efter Bestemmelserne i Placaterne af 22de Januar 1816, 11te September 1838 og 22de Januar 1844 end Forlodsudskrivning. Da mange Søfarende imidlertid kunde finde sig langt bedre tjent med at erlægge en saadan Mulkt end med at blive udskrævne, og da Udeblivelser fra Sessesionen tillige vanskeliggjøre det meget væsentlige Niemed med Sessesionerne at kontrollere de Børnepligtiges Fart og forfremme dem i Besarenhedscharakter, findes det nødvendigt at Bestemmelsen i Forordningen af 8de Januar 1802 § 32 bliver bragt i Anvendelse, hvortil der er saameget mere Anledning, som Udskrivningen ifølge Lovudkastet tilsigtes at skulle omfatte kun enkelte Aldersklasser, medens den tidligere stete blandt alt Mandskab mellem 16 og 50 Aars Alderen og, efterat Børnepligtsloven var udkommen, mellem 18 og 38 Aars Alderen, og der paa den anden Side nu er angivet en Regel, hvorefter Udskrivningen for det overskydende Antal kan blive ophævet.

Endskjøndt den Omstændighed, at Noget var forhyret med et Coffardistib eller endog tagen til Tjeneste ombord, hidtil ei er anseet som lovligt Forsald til at udeblive fra Sessesionen, naar Skibet ikke var fraværende i Fart, har dog Forordningen af 8de Januar 1802 § 28, d, hvfr. Placaten af 15de December 1798, søgt at forebygge, at de forhyrede Søfolk skulde blive udskrævne, naar der iøvrigt var tilstrækkeligt Mandskab til Raadighed og der ingen Anledning var til at formode Misligheder derved. Derfor disse Bestemmelser skulde bibeholdes, uagtet Udskrivningen indskrænkes til enkelte Aldersklasser, er det at formode, at netop Mandskabet af disse Alders-